

[Inge Krogh]

Her i landet har man længe arbejdet med at gøre fængselsopholdene mere pædagogiske og udvikle dem, sådan at der var bedre mulighed for resocialisering. Et af resultaterne er statsfængslet i Ringe, hvor der i hvert fald i højere grad end i mange andre fængsler lægges vægt på, at den enkelte har et ansvar for at sørge for sig selv i fængslet. Der er også arbejdet med at finde andre former for straf end frihedsberøvelse. Et af forslagene er samfundstjeneste, som fremlægges her, hvor man, som det er nævnt, vil begynde en forsøgsordning i København og i Nordjyllands amt.

Det må siges principielt at være en ganske udmærket ordning, at man i stedet for frihedsberøvelse arbejder i fritiden og udfører et arbejde, som skal kontrolleres, og som, hvis det ikke passes, ved dom kan forvandles til en frihedsstraf.

Der har igennem adskillige år været samfundstjeneste i England og nu også i Holland. Spørgsmålet er, om det ikke er anlagt efter nogle andre retningslinjer end i de forsøgsordninger, der omtales her. Jeg har i hvert fald hørt, at det i England er sådan, at man arbejder i parker, på gader og på veje.

Samfundstjenesten skal aftjenes i fritiden. Man kan dog næppe se bort fra, at en del af dem, der dømmes for berigelsesforbrydelser, er arbejdsløse. Hvad vil man så? Vil man skaffe arbejde eller lade samfundstjenesten udstrække sig til arbejdstiden og så give kostpenge og logi eller hvordan?

Det må formentlig være ret unge mennesker, der er tænkt på. Det står der ikke specielt, men der står, at samfundstjenesten skal virke pædagogisk, og det må derfor sandsynligvis være unge, man tænker på.

LO og arbejdsmarkedsnævnet i København er gået med til forsøget, der skal foretages, på betingelse af, at der ikke må udføres arbejde, som tages fra andre.

Man kan nok undre sig lidt – det gør jeg i hvert fald – over de områder, der omtales som de steder, hvor man vil foretage forsøget, f.eks. institutioner for handicappede og centre for ældre. Det er da områder, hvor der i hvert fald kræves umådelig meget, specielt af dem, der er ansat på institutioner med psykisk handicappede, der ofte er multihandicappede. Ældre mennesker er også meget følsomme over for, hvem de omgås. Det skal helst være mennesker, der kender de

ældre og kan sætte sig ind i de ældres psyke. Det er måske meningen, at der skal arbejdes i køkkenet og på terrænet og ikke direkte med beboerne, men alligevel kommer man dog i kontakt med beboerne. På plejehjemmene er der også et meget følsomt klientel, som er stærkt afhængigt af det personale, der omgås dem.

At de kriminelle skal arbejde på fritidshjem, vil måske vække en del ængstelse blandt forældre, og i ungdomsklubber vil det kræve meget af lederne at have dem med i arbejdet. Mange af de unge har været med i bander, og det er jo netop det, man vil undgå i ungdomsklubberne.

Det er meget kort tid, der nævnes til arbejdet. Der nævnes 40–200 timer inden for et år. Det må altså være med mange mellemrum eller meget kort tid, man arbejder. Hvis det skal svare til en straf for en berigelsesforbrydelse, hvor strafferammen er mindst 3 måneder, vil det altså svare til ca. 13 timer om måneden, hvor man ellers skulle have været frihedsberøvet i et betydelig større antal timer.

Der vil nok være en hel del vanskeligheder ved forsøget, men princippet synes vi er udmærket. Det må dog være muligt at finde andre arbejdspladser end disse institutioner.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg ved ikke hvorfor, men da jeg så fru Inge Krogh, kom jeg til at tænke på en glemte gruppe: Jehovas Vidner. Når vi taler om samfundstjeneste, og at fængslet giver nogle meget dårlige påvirkninger, kunne jeg godt tænke mig i den forbindelse at spørge ministeren: er det ikke lidt underligt, at vi – jeg tror, det er i Ringe statsfængsel – har siddende 20 personer fra Jehovas Vidner, som afsoner 8 måneders fængsel – jeg tror, de fik en nedsættelse i straffen – samtidig med at vi ved, at der er i tusindvis, der trækker frinummer?

(Kort bemærkning).

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil gerne sige, at jeg sætter megen pris på Jehova og vil gerne tjene ham, men jeg sætter ikke pris på organisationen Jehovas Vidner.